

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **M. O.**, zastoupeného Mgr. Robertem Cholenským, Ph.D., advokátem se sídlem Bolzanova 461/5, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, zastoupenému Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem se sídlem Masarykovo nám 193/20, Děčín, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2018, č. j. 376/DS/2017, JID: 24521/2018/KUUK/Kubr, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 1. 2021, č. j. 42 A 6/2018-51, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit soudní poplatek ve výši **1.000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a návrh na přiznání odkladného účinku

[1] Žalobce (stěžovatel) napadá kasační stížností v záhlaví označený rozsudek, kterým Krajský soud v Ústí nad Labem zamítl jeho žalobu.

[2] Stěžovatel se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem ze dne 28. 3. 2017, č. j. 609/42926/2016/OD/LT. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl stěžovatel shledán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. h) a písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu). Tohoto přestupku se dopustil porušením § 4 písm. a) a § 5 odst. 1 písm. b) téhož zákona. Dne 1. 7. 2016 v 9:45 hodin řídil nákladní soupravu složenou

z tahače tov. zn. DAF, reg. zn. X, a návěsu SCHMITZ, reg. zn. X, po dálnici D8 ve směru jízdy na Prahu a na 27. kilometru narazil pravou přední částí vozidla do levé zadní části vozidla tov. zn. Škoda, reg. zn. X, které bylo odstaveno v odstavném pruhu dálnice a řádně označeno výstražným trojúhelníkem. Při tomto nárazu došlo ke zranění řidiče odstaveného vozidla pana M., který na odstaveném vozidle měnil pravou zadní pneumatiku. Za uvedený přestupek správní orgán prvního stupně stěžovateli uložil pokutu ve výši 25.000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců a povinnost nahradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1.000 Kč.

[3] Současně s kasační stížností stěžovatel podal návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvedl, že je dlouhodobě zaměstnán jako řidič motorových vozidel (mezinárodní kamionové dopravy), což dokládá platnou pracovní smlouvou s německým zaměstnavatelem. Po právní moci napadeného rozsudku krajského soudu zaniká správním orgánem prvního stupně *ex lege* přiznaný odklad vykonatelnosti rozhodnutí. Stěžovatel by tak po dobu rozhodování o kasační stížnosti nemohl vykonávat své povolání, což by pro něj představovalo značnou a dlouhodobou újmu, kterou by bylo stěží možno v případě, že rozhodnutí o přestupku bude následně zrušeno, zcela reparovat. Stěžovatel by přišel o své zaměstnání, a protože není dostatečně kvalifikován v žádném jiném oboru, i s ohledem na svůj domicil v oblasti s vysokou mírou nezaměstnanosti by velmi pravděpodobně zůstal bez zaměstnání.

[4] Žalovaný se vyjádřil toliko k obsahu kasační stížnosti, k návrhu na přiznání odkladného účinku se nevyjádřil.

II. Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

[5] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej ale může na návrh stěžovatele přiznat a užije přitom přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s., který stanoví podmínky pro přiznání odkladného účinku žaloby.

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Odkladný účinek kasační stížnosti představuje zcela výjimečný institut, kterým se mění účinky pravomocného rozhodnutí, a měl by být využíván pouze v situacích, kde výkon rozhodnutí nebo jeho jiné následky mohou působit značné obtíže. Kasační stížnost jako mimořádný opravný prostředek směřuje proti již pravomocnému rozhodnutí, a do doby rozhodnutí o kasační stížnosti je proto třeba na rozhodnutí krajského (městského) soudu pohlížet jako na správné. Pouze v případě naplnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je možno tuto zásadu narušit.

[8] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může

vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, její intenzitu a z jakých konkrétních okolností vznik této újmy vyvozuje. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského (městského) soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní. Na podporu svých tvrzení proto musí stěžovatel navrhnout dostatečně přesvědčivé důkazy (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32).

[10] S ohledem na charakter napadeného rozhodnutí žalovaného, resp. rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, kterým byla stěžovateli mimo jiné uložena povinnost zaplatit pokutu za shora specifikované protiprávní jednání ve výši 25.000 Kč, je zřejmé, že nastanou-li účinky tohoto rozhodnutí, majetek stěžovatele se zmenší, čímž mu může být způsobena újma. Stěžovateli byl v přestupkovém řízení dále uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. V řízení o kasační stížnosti stěžovatel spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku pracovní smlouvou doložil, že pracuje jako řidič v mezinárodní kamionové dopravě.

[11] Nejvyšší správní soud v rámci své rozhodovací praxe dospěl k názoru, že „*při posuzování žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 73 odst. 2 s. ř. s.) týkající se sankce za přestupek spočívající v zákazu řízení motorových vozidel je nutné poměřovat újmu stěžovatele s újmou, která by mohla vzniknout ostatním účastníkům silničního provozu. Nejvyšší správní soud k přiznání odkladného účinku v takových případech přistupuje pouze výjimečně, zpravidla je-li na řízení motorového vozidla existenčně závislý stěžovatel nebo jemu blízká osoba*“ (srov. usnesení ze dne 10. 4. 2013, č. j. 6 As 29/2013-80). Za výjimečné situace lze zpravidla dle dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu považovat ty případy, ve kterých stěžovatel potřebuje vozidlo využívat nejen při hledání zaměstnání, ale též pro dopravu těžce nemocného rodinného příslušníka pobírajícího příspěvek na mobilitu (srov. usnesení ze dne 15. 1. 2013, č. j. 1 As 183/2012-33), nebo když stěžovateli, jako řidiči z povolání, hrozila bezprostředně ztráta zaměstnání (např. usnesení ze dne 24. 2. 2012, č. j. 9 As 6/2012-43 nebo usnesení ze dne 21. 2. 2013, č. j. 4 As 8/2013-19). Soud přiměřeně odkazuje i na usnesení ze dne 11. 2. 2021, č. j. 2 As 402/2020-38, v němž se jednalo o dopravní přestupek pod vlivem alkoholu a zákaz činnosti v případě řidičky, která současně pečovala o své nemocné příbuzné a dopravu autem využívala při výkonu brigádnické činnosti.

[12] V projednávané věci je zřejmé, že po dobu zákazu činnosti by stěžovatel nemohl vykonávat své povolání řidiče v mezinárodní kamionové dopravě, a přišel by tak o zdroj obživy. Za těchto okolností újma, kterou by výkon uložených správních sankcí znamenal pro stěžovatele, přesahuje újmu, která by přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti mohla vzniknout jiným osobám. Pokud jde o případnou újmu jiných osob účastnících se silničního provozu, Nejvyšší správní soud přihlédl zejména ke skutečnosti, že z obsahu

správního spisu (konkrétně výpisu z evidenční karty řidiče ke dni 14. 12. 2016) vyplývá, že v době zahájení projednávání přestupku činil aktuální stav bodového hodnocení stěžovatele 0 bodů. Stěžovatel se v minulosti podle výpisu z evidenční karty řidiče dopustil pouze dvou dopravních přestupků v roce 2015 a 2009. V prvním případě se jednalo o jízdu bez bezpečnostního pásu a ve druhém o překročení dovolené maximální rychlosti v obci (stěžovateli byla naměřena rychlost 62 km/h). V tomto kontextu lze tedy přestupkové jednání stěžovatele hodnotit jako relativně ojedinělé, byť nepochybně závažné. První podmínka pro vyhovění návrhu na přiznání odkladného účinku je tímto naplněna.

[13] Zbývá tak posoudit splnění druhé podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není v rozporu s důležitým veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Veřejný zájem lze spatřovat zejména ve výkonu pravomocných správních rozhodnutí a ochrany bezpečnosti silničního provozu. Jak již Nejvyšší správní soud podotkl, přestupkové jednání, kterého se stěžovatel podle výroku prvostupňového rozhodnutí dopustil, je třeba v obecné rovině hodnotit jako závažné. V tomto ohledu však přiznání odkladného účinku toliko odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s veřejným zájmem.

[14] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že výrok o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

III. Závěr a náklady řízení

[15] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud stěžovateli vyhověl a kasační stížnosti přiznal odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky napadeného rozsudku a rozhodnutí žalovaného.

[16] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, poplatkové povinnosti a stěžovatel nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení. Soudní poplatek ve výši 1 000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatel zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na pokladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno, závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: 1010400921.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. března 2021

JUDr. Josef Baxa

